

עפ"ת 15339/11/14 - גהאד בושקאר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 14-11-15339 בושקאר נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט אמיר טוביה
גהאד בושקאר המערער
נגד מדינת ישראל המשיבה

פסק דין

.1. בפני ערעור על פסק דיןו של בית משפט לתעבורה בחיפה (כב' השופט ש' בנג'ו) שניתן בתיק תתק"ע 14-07-1149, ביום 17.8.14, וכן על החלטתו מיום 6.10.14 שלא לבטל את פסק הדין הנ"ל.

.2. כנגד המערער הוגש כתוב אישום בגין יהוסו לו עבירות של נהיגה ללא רישיון תוקף, בנויגוד לסעיפים 10(א) ו- 18(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], וכן נהיגה ללא תעודה ביטוח בת תוקף, בנויגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח הרכב מנوعי [נוסח חדש] תש"ל-1970. המערער זומן לדין להתייצב למשפטו ביום 14.7.14. במועד זה הופיע המערער בבית משפט קמא ומפיו נרשמו הדברים הבאים: "זה נכון מה שכתוב בכתב האישום. אין לי רישיון נהיגה. נהגת פעםם כי אמרו לי לאחסן אותו בעמם". המשך הדיון נדחה ליום 17.8.14 מטעמים שלא הובהרו די הצורך.

.3. ביום 17.8.14 לא התיאצב המערער לדין ועל כן הורשע, שלא בפניו, בעבירות שייחסו לו בכתב האישום. בית משפט קמא ציין בדין כי הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה מאז 2003 וכי לחובתו 22 הרשותות קודמות. כתב האישום הוגש בגין נהיגה באופנו בשתי הזדמנויות שונות, כשאין ברשותו של המערער רישיון נהיגה לכל רכב מסווג זה. לפיכך, גזר בית משפט קמא על המערער 30 חודשי פסילה בפועל, 6 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 2,500 ₪.

.4. המערער הגיש בקשה לביטול פסק הדין הנ"ל, במסגרת טען כי אי התיאצבותו לדין שהתקיים ביום 17.8.14 נעוצה בכאב שניים שפקד אותו באותו יום ומנע ממנו להגיע לבית המשפט. בתמיכה לטענה זו הציג המערער אישור רופא שניים המעיד על כך כי במועד הRELBNUTI הוא אכן סבל כאבים עזים בשן ונפיחות מצד שמאל בלסת עליונה. עוד ציין המערער בבקשתו כי באם יבוטל פסק הדין, תצמץ לו תועלת ויינטן פסק דין שונה מכפי שניתן, שכן במקרה טובה כנגד המיחסו לו בכתב האישום, יש לפתח את שערי בית משפט בפניו ולתת לו את יומו בבית המשפט.

.5. בהחלטתו מיום 6.10.14 דחה בית משפט קמא את הבקשה לביטול פסק הדין, תוך שziein כי אישור המילה שצורך אין בו כדי להוכיח את אי התיציבותו של המערער לדין. בהתיחס לעיונות דין, הפנה בית משפט בהחלטתו הנ"ל לתגובה הספונטנית של המערער עבור לרישום הדו"ח ממנה עולה הודהה בעבירה בה הורשע. בית משפט קמא הוסיף כי המערער טען בועלמא לטיכויים טובים להצליח בהגנתו ללא כל פירוט. ככל שיש בידו רישון נהיגה תקף לסוג הרכב בו נהג, היה עליו להציגו. בהעדר רישון כאמור, ונוכח תגובתו, נקבע כי אין חשש לעיונות דין ואין מקום לבטל את פסק הדין.

.6. בערעור המונח בפני חזר המערער וטען כי נבער ממנו להתייצב לדין בשל CAB שניים עד שפקד אותו. לשיטתו, שגה בית משפט קמא כאשר דחה את בקשתו לביטול פסק הדין על אף שהוצאה בפניו תעודת רפואיות שיש בה כדי להוכיח את אי התיציבות. עוד הוסיף המערער כי העונש שהושת עליו בהעדרו, מבלתי אפשר לו להביא בפני בית המשפט את נסיבותו האישיות, פוגע בו קשות ובעיקר פוגע ביכולתו לפרנס ולככל את בני משפחתו בכבוד.

.7. המשיבה טענה כי במועד הרלבנטי נהג המערער בקטנוו מבלתי שהחזיק ברישון נהיגה לרכב מסווג זה. לא זו בלבד שבמועד רישום הדו"ח הודה המערער כי אין בידו רישון נהיגה תקף אלא שגם בפניו בבית משפט קמא הודה בכך, כפי שנרשם בפרוטוקול הדיון מיום 14.7.14. משכך, סבורה המשיבה כי צדק בית משפט קמא כאשר טען שלא נגרם עיונות דין למערער בהרשעתו. בנוסף, האישור הרפואי לא הוציא במועד ואין בו כדי להצביע על כך שנבער מהמערער להתייצב לדין. לכל היותר היה על המערער להודיע על נבערות זו ממועד מועד.

.8. לאחר שבחןתי את טענות הצדדים ו שקלתי את מכלול הנسبות, נחה דעתך כי דין הערעור להידחות. המסגרת הנורמטיבית של הדיון מצויה בסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982, המורה כדלקמן:

"גזר דין של הנאשם בטעון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנאשם, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיונות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך 30 ימים מהיום שהומצא הנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשתו שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמה התובע".

עליה מסעיף זה כי בית המשפט רשאי לבטל גזר דין ואף הכרעת דין שניתנו בהעדר הנאשם בהתקיים אחד משני תנאים החלופיים אלה - האחד, אם ראה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו של הנאשם והשני, אם מצא שהדבר דרוש כדי למנוע עיונות דין.

.10. העובדה שהמערער סבל מכאב שניים במועד שנקבע הדיון ענינו, אין בה כדי להוכיח אי התיציבותו. שומה היה עליו לפנות בבקשתה לבית המשפט על מנת שהדיון ענינו יידחה למועד אחר ולצרכו לבקשתו את התיעוד הרפואי הרלבנטי. כבר נקבע לא אחת כי העובدة שבעל דין אינו מגיע לדין והוא מודיע על

כך בבית המשפט עקב מחלוקת אינה מצדיקה לכשעטמה את ביטול פסק הדין (ראו רע"פ 2282/07 דגנ' מ"י (14.3.2007); ע"פ 418/85 רוקינשטיין נ' מ"י, פ"ד לט(3) 279).

11. אף התנאי השני שעוניינו חשש לעיוות דין אינו מתקיים במקרה זה. יאמר תחילת כי בבקשתו לביטול פסק הדין שניתן בהדר, לא טרכ המערער לפרט את נימוקי הגנתו באופן שיביל למסקנה כי הותרת הרשותה על כנה תגרום לעיוות דין. חובה היה על המערער לשטווח טענותיו באופן מפורט לעניין זה במסגרת הבקשה.

יתרה מזו, לא ברור על מה נשענת טענתו של המערער לגבי סיכויו לשנות את הכרעת הדין שעה שהוא הודה בפני בית המשפט בניהוג על כל הרכיב מבלי שיש בידו רישון נהיגה תקף לאותו סוג של רכב.

לא מצאתו גם כי העונש שהוטל על המערער גורם לעיוות דין כלשהו. מדובר במין שמחזיק בראשון נהיגה מאז 2003 ווספיק לציבור לחובתו 22 הרשותות בעבורות תעבורה שונות. לטעמי, העונש שהוטל משקף את רף העונשה הנהוג במקרים כגון זה.

מעבר לנדרש אני רואה להפנות להלכה המושרשת לפיה ערכאת הערעור לא תיטה להתערב בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדינונית, למעט מקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו ע"פ 3090/11 ענטבאוי נ' מ"י (18.10.2012), ע"פ 7563 אבו סביח נ' מ"י (4.3.2009)). כאמור, לא זו בלבד שלא מצאתו כי מתקיימים אותם טעמים חריגים שיש בהם כדי להצדיק התערבות בגזר דין של בית משפט קמא אלא ששוכנעתי שגזר הדין והעונש שהוושת משקפים את רמת העונשה המתחריבת.

12. על יסוד האמור לעיל, אני מורה על דחיתת הערעור.

המציאות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשע"ה, 19 נובמבר 2014, בהדר הצדדים.